Política | Germà Capdevila | Actualitzat el 05/09/2019 a les 12:30

Brexit: una lliçó per a Catalunya

«La divisió de poders real s'ha mostrat clarament al Regne Unit, i ha posat davant el mirall l'actuació antidemocràtica de la justícia espanyola amb Catalunya»

El Regne Unit és un dels estats amb les institucions democràtiques més consolidades del món. Per això sorprèn tant que els britànics s'hagi col·locat ells mateixos al caire del penya-segat amb el nyap del Brexit, que s'ha gestionat malament des del primer moment.

En les darreres hores el protagonisme del Brexit ha tornat al Parlament i hem pogut veure com un sistema democràtic sòlid posa en marxa mecanismes per aturar les poca-soltades d'un populista immoral com Boris Johnson. Hi ha aspectes que serveixen per desmentir alguns dels mantres que hem sentit durant mesos sobre la tramitació de les lleis del referèndum i desconnexió al Parlament de Catalunya.

Boris Johnson va estirar com un xiclet la interpretació de la legislació per suspendre durant cinc setmanes el funcionament del Parlament. Va aplicar unes normes creades amb una finalitat diferent per aconseguir un objectiu polític clarament antidemocràtic: impedir que el Parlament pogués aturar una sortida de la Unió Europea a la brava, sense acord i sense ordre.

A Catalunya, durant les ja cèlebres sessions del Parlament del 6 i 7 de setembre, la majoria independentista va forçar la interpretació de les normes per esquivar el filibusterisme dels partits unionistes. Com en el Regne Unit, no es va fer res il·legal, però es van tensar les costures dels reglaments. En ambdós casos, els partits de l'oposició van recórrer a la Justícia per aturar els esdeveniments.

La Justícia Espanyola va actuar d'immediat, saltant-se de ple la divisió de poders i intervenint sense manies en el funcionament del poder legislatiu català. En el cas britànic, la Justícia senzillament va rebutjar les demandes i va aclarir que el funcionament del Parlament "no és matèria dels tribunals".

Una lliçó de democràcia que desmenteix el relat segons el qual el 6 i el 7 de setembre de 2017 es va produir un cop d'Estat. Si l'Estat espanyol fos una democràcia plena, la Justícia hauria rebutjat els recursos del PP, Ciudadanos i el PSC. Malauradament, els tribunals espanyols actuen amb rapidesa contra una pancarta, però no veuen indicis de delicte de destrucció de proven en el fet de formatar 33 cops i destruir a cops de mall els discos durs del PP. Sense Justícia no hi ha democràcia.